„Noh, kas saab warsti?“ hüüdis ta.

Kroonprints teadis, et wastupanemine ei aidanud, wõtis wile ja astus ühe pulbi juurde, mille pääle Papuſch ſügawasti kummardades noodid pani.

Tükk algas. Praegu kirjeldatud piinliku wahejuhtumiſe pärast ei tahtnud ſeltskonna pääl laſuw tõſidus niipea kaduda. Alles ſiis, kui pörſakeſe mahe piitſumine algas, hakkas tõſidus kaduma, kuni keegi enam tõſiſeks ei ſuutnud jääda. Kuningas pidas naeru pärast otſe kõhtu kinni, niiſama teiſed kuulajad, iſegi kroonprints pidi mängus wähe wabet pidama, et teistega kaaſa naerda. Wiimaks naeris Quanzgi, Papuſchi ſuurem wastane. Niiſuguſt naeru ei olnud nendes ruumides weel enne kuuldudgi.

Pärast tükki lõppu astus kuningas kapellmeiſtri juurde.

„Sa oled mulle ſuurt röömu teinud,“ ſõnas ta Papuſchile kätt andes. „Selle weerand tunni jooksul olen töit mured ära unustanud. Palu minu käeſt midagi.“

„Oh majesteed,“ kogeles Papuſch, „mitte mina ei ole ſeda komponeerinud, waid ſääl minu wäimees Grundmann“

„Ha,“ hüüdis kroonprints, „ſee mees on midagi wäärt“

„Ma arwan ka,“ tähendas kuningas ja pööras end ſiis Grundmanni poole: „Tule homme minu juurde ja ütle, mis ſa ſoowid.“

Kroonprints aga tõmbas Papuſchi kõrwale.

„Sina oled mu ära wõitnud ja ſeda oli mulle tarwis. Tulewane Preiſi kuningas ei tohi mitte upſakas olla, ſee olgu mulle õpetuſeks.“



Ta nikutas pääd ja Papuſch lahkus. Loſſi ees aga langes ta Grundmannile kaela.

„Pagana mees!“ hüüdis ta. „Oled asja tõesti joonde ajanud. Noh, tule nüüd kodu Leeni juurde kaaſa ja teie, teiſed, kah; täna peate õlut ſaama.“

Leeni õnne wõib ju arwata.

Järgmiſel hommikul läks Grundmann kuninga juurde ja ſai kohe ette laſtud.

„Noh, oled nüüd oma ſoowi üle järele mõtelnud?“ küſis kuningas.

„Ma ſoowin ainult ſeda, et majesteed minu wastu lahke oleks.“

„Muidugi, iſeäranis aga, kui weel teiſi niiſuguſid tükka komponeerid, kui ſee kontſert on. Et ſul ſeks lusti oleks, nimetan ſind ſellega oma õuekomponistiks ja määran ſulle aastapalgaks 200 taalrid, pääle ſelle ſaad weel ſiiamaalſe palga.“

Iſeeneſeſt mõista, ei olnud nüüd Papuſchel enam midagi tütre ja Grundmanni ühenduſe wastu ütelda: pulmad järgneſiwad warsti.

Kuningas jäi oma õuekomponisti wastu alati lahkeks; pärast kuninga ſurma lahkus ta aga ametiſt ja võhjandas omale kogutud kopikateſt piſukeſe kaupluſe. Papa Papuſch aſus tema juurde elama ja õpetas tütre poegi muuſikas. Kui ta hääs tujus oli, jutuſtas ta ka ülewal ſeiswat „ſeakontſerdi“ lugu.

---

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1899, lk. 27